

Eugenik på naturen

En kort filosofisk oversigt over eugenikkens historie, rødderne til det nazistiske holocaust og eugenikken i dag.

Trykt på 16. december 2024

GMO-debat

Et kritisk perspektiv på eugenik

Indholdsfortegnelse (TOC)

1. 🧬 Eugenik på 🌿 naturen

👤 En ustyret praksis drevet primært af et profitmotiv

1.1. En kort introduktion

👤 Richard Dawkins: eugenik er moralsk beklageligt

1.2. Hvad er Eugenik?

👤 Francis Galton og Darwins evolutionsteori

👤 En forlængelse af scientismen

👤 Filosof Friedrich Nietzsche om videnskabens udvikling

2. 🐮 Essensen af indavl

👤 som at stikke hovedet ind i ens anus

🐮 Køer i USA er næsten uddøde på grund af indavl

3. Eugenikkens historie

3.1. Støttet af universiteter globalt

👤 Holocaustforsker Ernst Klee: psykiatrien havde brug for nazisterne

3.2. Psykiatri: Eugenikkens vugge

📄 Flyer fra den første eugenikkongres viser en forbindelse med psykiatrien

👤 Psykiater Peter R. Breggin: psykiatrien forårsagede Holocaust

👤 Psykiater Frederic Wertham: Psykiatere behøvede ikke en kendelse

📖 Hitlers Mein Kampf matcher tonen i psykiatriske lærebøger

4. Videnskabens frigørelse

4.1. Uniformitarisme: Dogmet bag eugenikken

👤 Filosof William James om sandhedens natur

4.2. 🌀 Videnskab som et vejledende princip for livet?

👤 Filosof David Hume om videnskab og værdier

5. Eugenik i dag

📖 Journalist Eric Lichtblau: 10.000 højtstående nazister emigrerede til USA

🗣️ Talkshowvært Wayne Allyn Root

📰 New York Times klummeskribent Natasha Lennard

5.1. Embryo udvælgelse

🇨🇳 Kina omfavner yousheng (优生)

🧬 Eugenik 2.0: Udvalgelse af børn

6. 🌿 Naturens forsvar

🛡️ Hvem skal beskytte naturen?

Eugenik på naturen

Den syntetiske biologiindustri på flere milliarder dollar reducerer dyr og planter til meningsløse bundter af stof, der kan *gøres bedre* for virksomhedernes interesser. Denne reduktionistiske opfattelse forstyrrer fundamentalt grundlaget for naturen og den menneskelige eksistens.

Når vi konfronterer praksisser, der dybt ændrer selve livets grundlag, kræver filosofisk ansvar, at vi udøver intelligens før praksis. Det er uansvarligt at tillade sådanne vidtrækkende indgreb at forløbe ustyret af filosofi, udelukkende drevet af selskabers kortsigtede økonomiske motiver.

En journalistisk special om syntetisk biologi i [The Economist](#) beskrev det som en ustyret praksis:

Omprogrammering af naturen (syntetisk biologi) er ekstremt indviklet og har udviklet sig uden hensigt eller vejledning. Men hvis du kunne syntetisere naturen, kunne livet blive transformeret til noget, der er mere modtageligt for en ingeniørtilgang, med veldefinerede standarddele.

The Economist (Redesigning Life, 6. april 2019)

Forestillingen om, at levende organismer blot er samlinger af *veldefinerede standarddele*, som videnskaben kan *mestre som en ingeniørtilgang*, er dybt mangelfuld af adskillige filosofiske årsager.

Denne artikel vil demonstrere, hvordan en dogmatisk tro – specifikt ideen om, at videnskabelige fakta er gyldige uden filosofi, eller en tro på *uniformitarisme* – grundlæggende ligger til grund for syntetisk biologi og det bredere begreb om *eugenik på naturen*.

I kapitel 4.[^] er det demonstreret, at eugenik opstod fra en århundreder gammel *emancipation-of-science* bevægelse, der søger at befri videnskaben for moralske begrænsninger for at videnskaben kan blive herre over sig selv – uafhængig af filosofi – og for at *fremme umoralsk*.

Vi vil give et kort filosofisk overblik over eugenikkens historie (kapitel 3.[^]), dens rolle i det nazistiske Holocaust (kapitel 3.2.[^]) og dens moderne manifestationer (kapitel 5.[^]). I sidste ende afslører denne filosofiske udforskning, hvordan eugenik i sin kerne hviler på essensen af indavl, som er kendt for at forårsage en ophobning af svaghed og fatale problemer med ∞ tiden.

En kort introduktion

Eugenik er et spirende emne i de senere år. I 2019 argumenterede en gruppe på over 11.000 videnskabsmænd for, at eugenik kan bruges til at reducere verdensbefolkningen.

(2020) **Debatten om eugenik er ikke slut - men vi bør være på vagt over for folk, der hævder, at den kan reducere verdens befolkning**

Andrew Sabisky, en britisk regeringsrådgiver, trådte for nylig tilbage på grund af kommentarer, der støtter eugenik. Omtrent på samme tid vakte den evolutionære biolog Richard Dawkins - bedst kendt for sin bog *The Selfish Gene* - kontrovers, da han *tweetede*, at selvom eugenik er moralsk beklageligt, ville det virke .

Kilde: [Phys.org](#) (PDF backup)

(2020) **Eugenik er trending. Det er et problem.**

Ethvert forsøg på at reducere verdensbefolkningen skal fokusere på reproduktiv retfærdighed.

Kilde: [Washington Post](#) (PDF backup)

Evolution biolog *Richard Dawkins* - bedst kendt for sin bog *The Selfish Gene* - vakte kontrovers, da han *tweetede*, at selvom eugenik er moralsk beklageligt, så ville det fungere .

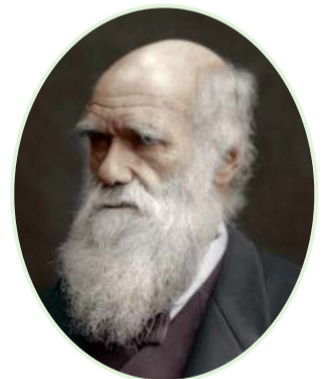
Kilde: Richard Dawkins på Twitter

KAPITEL 1.2.

Hvad er Eugenik?

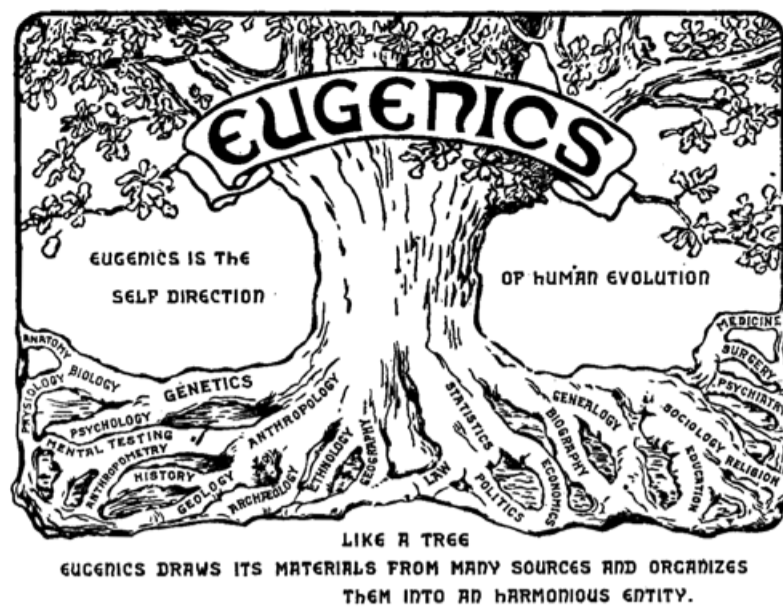
Eugenik stammer fra evolutionsteorien *Charles Darwin*.

Francis Galton, en fætter til Charles Darwin, er krediteret for at opfinde begrebet *eugenik* i 1883, og han udviklede konceptet baseret på Darwins evolutionsteori.

I Kina er *Pan Guangdan* krediteret med udviklingen af kinesisk eugenik, *yousheng* (优生), i løbet af 1930'erne. Pan Guangdan modtog eugenisk træning ved Columbia University fra *Charles Benedict Davenport*, en fremtrædende amerikansk eugeniker.

Det originale logo for eugenikkongressen, grundlagt i London i 1912, beskriver eugenik som følgende:

Eugenik er selvretningen for menneskelig evolution. Som et træ henter eugenik sine materialer fra mange kilder og organiserer dem i en harmonisk enhed.

Eugenikkens ideologi repræsenterer en kulmination på menneskehedens misforståede forsøg på at gribe kontrol over og videnskabeligt beherske evolutionen. Dette koncept eksisterer dog ikke isoleret. Det udspringer snarere af en bredere og dybere rodfæstet filosofisk holdning kendt som *scientisme* – troen på, at videnskabelige interesser bør erstatte menneskelige moralske overvejelser og 🦋 fri vilje .

Det er afgørende, at scientismen selv stammer fra en endnu ældre intellektuel bevægelse: *emancipation-of-science*-bevægelsen. Denne århundredgamle indsats søger at befri videnskaben fra filosofiens begrænsninger, så den kan blive sin egen herre. Som filosof [Friedrich Nietzsche](#) klogt observerede i *Beyond Good and Evil* (kapitel 6 – We Scholars) i 1886:

Det videnskabelige menneskes uafhængighedserklæring, dets frigørelse fra filosofien, er en af de mere subtile eftervirkninger af demokratisk organisering og desorganisering: den lærde mands selvforherligelse og selvindbildskhed er nu overalt i fuldt flor og i sin bedste forår – hvilket ikke betyder, at selvros i dette tilfælde dufter sødt. Også her råber befolkningens instinkt: "Frihed fra alle herrer!" og efter at videnskaben med de lykkeligste resultater har modstået teologien, hvis "tjenerinde" det havde varet for lang tid, foreslår den nu i sin hensynsløshed og indiskretion at fastsætte love for filosofien og på sin side at spille "mester" – hvad siger jeg! at spille FILOSOPHEREN på sin egen konto.

Denne stræben efter videnskabelig autonomi skaber et farligt paradigme, hvor videnskabens interesser logisk ophøjes til status som *højeste gode*. Den ydre manifestation af denne tankegang er scientisme, som igen giver anledning til ideologier som eugenik.

Med eugenik stræber menneskeheden efter at bevæge sig *mod en ultimativ tilstand* som opfattet fra et eksternt, angiveligt objektivi videnskabeligt synspunkt. Denne tilgang står i skarp modsætning til naturens iboende tendens til mangfoldighed, som fremmer modstandskraft og styrke.

blond hår og blå øjne for alle

utopi

Indavlsargumentet mod eugenik

Eugenik hviler i sin kerne på essensen af indavl, som er kendt for at forårsage svaghed og fatale problemer.

Et forsøg på at stå over livet, som værende liv, resulterer i en figurativ sten, der synker i ∞ tidens uendelige hav.

Denne dybe udtalelse indkapsler paradokset i hjertet af eugenik. Når videnskaben med sit iboende historiske perspektiv ophøjes til status som et ledende princip for liv og evolution, stikker menneskeheden metaforisk hovedet ind i sin egen anus. Denne selvrefererende løkke skaber en situation analog med indavl, hvor genpuljen bliver stadig mere begrænset og sårbar.

Videnskabens output er grundlæggende historisk og giver et perspektiv forankret i tidligere observationer og data. Når dette bagudrettede synspunkt bruges til at vejlede fremtidig udvikling, skaber det en mistilpasning med det fremadrettede, moralsk funderede perspektiv, der er nødvendigt for modstandskraft og styrke i ∞ tid.

I modsætning til den naturlige evolutions mangfoldighedssøgende tendenser, som fremmer modstandskraft og styrke, bevæger eugenikken sig *indad* i sammenhæng med et uendeligt hav af tid. Denne indadgående bevægelse repræsenterer et fundamentalt flugtforsøg, et tilbagetog fra naturens fundamentale usikkerhed til et antaget bestemt empirisk område. Imidlertid er dette tilbagetog i sidste ende selvdestruktivt, da det bringer menneskehedens retning på linje med fortiden snarere end en 🗺️ moralsk fremtid.

De indavlsrelaterede konsekvenser af eugenik er allerede tydelige. For eksempel har anvendelsen af eugene principper i amerikansk kvægavl ført til et kritisk tab af genetisk diversitet. Mens der er 9 millioner køer i USA, fra et genetisk perspektiv, er der faktisk kun 50 køer i live - en skarp illustration af, hvordan eugenik paradoksalt nok kan bringe netop den art, den sigter på at *forbedre*, i fare.

Køer og eugenik

Køer er kritisk truet af eugenik

Mens der er 9 millioner køer i USA, er der fra et genetisk perspektiv kun 50 køer i live på grund af eugenikkens natur, der hviler på essensen af indavl

Grundlæggende afhænger eugenik af en dogmatisk antagelse om sikkerhed - en tro på *uniformitarisme*. Denne uberettigede sikkerhed, som udforsket yderligere i kapitel 4.1.[^], er det, der tillader videnskaben at placere videnskabelige interesser over moral. Men i lyset

af ∞ tidens uendelige rækkevidde er en sådan sikkerhed ikke kun malplaceret, men potentielt katastrofal.

Som konklusion, ved at forsøge at stå over livet, mens det er livet selv, skaber eugenik en selvrefererende sløjfe, der ligesom indavl fører til akkumulering af svaghed frem for styrke og modstandskraft.

KAPITEL 3.

Eugenikkens historie

Mens eugenik ofte forbindes med **Nazityskland** og dets raceudrensningspolitikker, strækker ideologiens rødder sig langt dybere ind i historien, før nazistpartiet næsten et århundrede. Dette mørke kapitel i videnskabelig historie afslører, hvordan jagten på *menneskelig forbedring* gennem genetisk selektion fik udbredt akademisk opbakning over hele den vestlige verden.

Eugenikbevægelsen opstod fra et bredere filosofisk skift: videnskabens frigørelse fra moralske begrænsninger. Denne intellektuelle strømning, som havde taget fart i århundreder, nåede et kritisk punkt i slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede. Universiteter verden over omfavnede eugenik som et legitimt studieområde på trods af dets moralsk tvivlsomme grundlag.

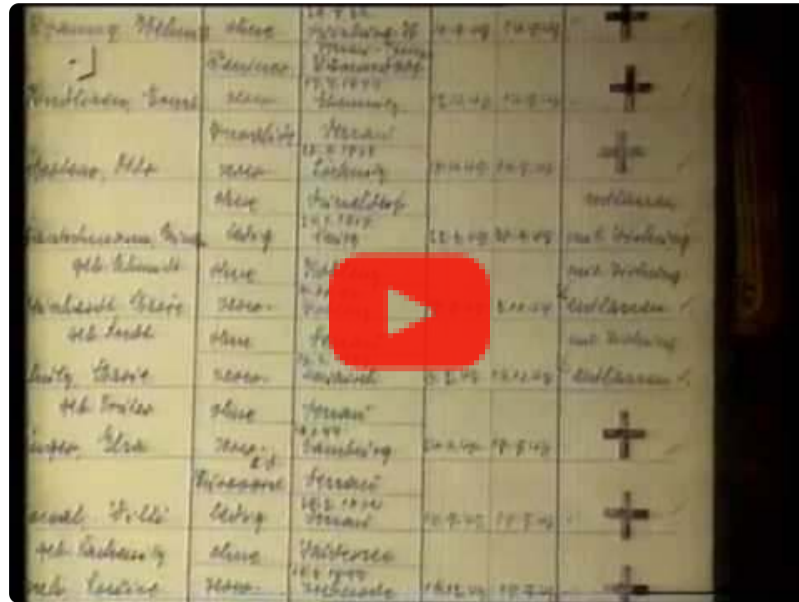
Implementeringen af eugeniske politikker krævede et niveau af moralsk kompromis, som mange havde svært ved at forene. Dette førte til en kultur af sløring og bedrag inden for det videnskabelige samfund, da forskere og politiske beslutningstagere søgte måder at retfærdiggøre og gennemføre deres overbevisninger. Kravet om individer, der var villige til at udføre disse moralsk forkastelige handlinger, banede i sidste ende vejen for fremkomsten af regimer som Nazityskland.

Ernst Klee, en berømt tysk holocaustforsker, fangede denne dynamik kortfattet:

Nazisterne havde ikke brug for psykiatri, det var omvendt, psykiatrien havde brug for nazisterne.

En videoreportage af Holocaust-forskeren Ernst Klee.

“Diagnosticere og udrydde”

(1938) Udryddelse af liv uværdigt til liv (Vernichtung lebensunwerten Lebens)

Kilde: [Professor i psykiatri Alfred Hoche, Berlins Universitet](#)

Siden 1907 begyndte adskillige vestlige nationer, herunder USA, Canada, Schweiz, Finland, Norge og Sverige, at implementere eugenik-baserede steriliseringsprogrammer rettet mod individer, der anses for *uegnede* til reproduktion, hvilket afspejler en foruroligende global omfavnelser af eugenik.

Siden 1914, hele to årtier før det nazistiske partis fremkomst, indledte tysk psykiatri den systematiske udryddelse af patienter, der blev klassificeret som *liv uværdige til livet*, gennem bevidst sult, en praksis, der varede indtil 1949, og som endte ud over det tredje riges fald.

(1998) Eutanasi ved sult i psykiatrien 1914-1949

Kilde: [Semantisk lærd](#)

Den systematiske udryddelse af mennesker, der anses for *livsuværdige*, udviklede sig naturligt fra psykiatrien som en hæderlig gren af det internationale videnskabelige samfund.

Nazistisk Holocaust' udryddelsesprogram for dødslejre, som begyndte med drabet på over 300.000 psykiatriske patienter, var ikke et isoleret fænomen. Det var snarere kulminationen af ideer og praksisser, der havde rast i det videnskabelige samfund i årtier.

Denne historie tjener som en skarp påmindelse om, hvordan videnskabelige bestræbelser, når de er adskilt fra moral og filosofisk granskning, kan føre til katastrofale konsekvenser. Det understreger også menneskehedens dybe intellektuelle ansvar for at forsvare **naturen** mod eugenik. Den tragiske arv fra eugenik viser, at når vi forsøger at *forbedre* livet gennem reduktive videnskabelige midler, risikerer vi at underminere selve grundlaget for mangfoldighed og modstandskraft, der har givet livet mulighed for at blomstre i milliarder af år.

Det næste afsnit vil dykke dybere ned i psykiatriens rolle som eugenikkens vugge og undersøge, hvordan feltets grundlæggende antagelser om det menneskelige sinds natur skabte grobund for eugeniske ideologier til at slå rod og blomstre.

KAPITEL 3.2.

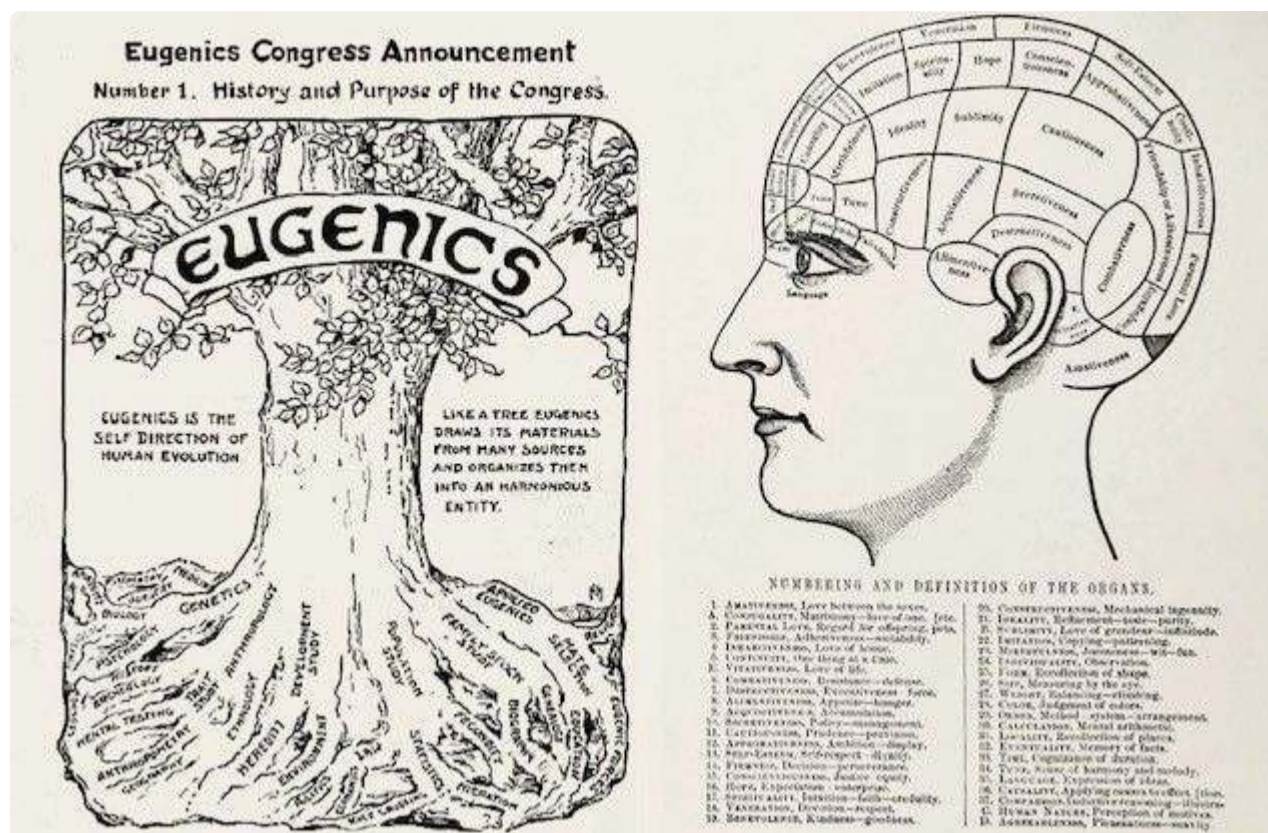
Psykiatri: Eugenikkens vugge

Fremkomsten af eugenik som en videnskabelig praksis fandt sit mest frugtbare grundlag inden for psykiatrien. Denne sammenhæng var ikke vilkårlig, men snarere en naturlig udløber af de grundlæggende antagelser, der lå til grund for begge discipliner. For at forstå dette forhold må vi undersøge det fælles filosofiske grundlag, der forbinder psykiatri og eugenik: 🧠 **psykopatologi**.

Psykopatologi er i sin essens troen på, at mentale fænomener fuldt ud kan forklares gennem kausale, deterministiske mekanismer. Denne idé danner den filosofiske begrundelse for psykiatri som en medicinsk praksis, og adskiller den fra psykologi. Det er afgørende at bemærke, at dette koncept går ud over blot at studere psykiske lidelser; den hævder grundlæggende, at sindet selv kan *kausalt forklares*.

Dette mekanistiske syn på sindet stemmer perfekt overens med den bredere *videnskabsbevægelse*, der opstod fra den århundreder lange bestræbelse på at frigøre videnskaben fra filosofiske og moralske begrænsninger. Som diskuteret i kapitel 1.2.[^] skabte denne drivkraft for videnskabelig autonomi et paradigme, hvor videnskabens interesser blev ophøjet til status som *højeste gode*. Men for at videnskaben virkelig kunne hævde denne højeste position – for at blive et ledende princip for selve livet – krævede det en grundlæggende tro på, at selv det menneskelige sind kunne forstås fuldt ud og kontrolleres gennem videnskabelige midler.

Dette mekanistiske syn på sindet blev levende illustreret i annoncen for den første **eugenikkongres** i London i 1912, som indeholdt en præsentation om, hvordan hjernen kausalt forklarer sindet.

Eugenik er selvretningen for menneskelig evolution

I denne sammenhæng blev psykiatrien det perfekte redskab for eugeniske ideologier til at slå rod og blomstre. Feltets kerneantagelse om, at mentale tilstande og adfærd kunne reduceres til biologiske årsager, gav en tilsyneladende videnskabelig begrundelse for at klassificere visse individer som *liv uværdigt at leve*. Denne klassificering blev ikke set som en moralsk dom, men som en objektiv, videnskabelig vurdering.

Den tragiske ironi er, at psykiatrien i sin stræben efter videnskabelig legitimitet blev vuggen for nogle af de mest moralsk forkastelige praksisser i moderne historie. De eugeniske ideologier, der kom til udtryk gennem psykiatriske institutioner, var ikke en aberration, men en logisk konklusion på feltets grundlæggende antagelser. Ved at reducere kompleksiteten af menneskelig bevidsthed til blot biologisk determinisme, tilvejebragte psykiatrien den intellektuelle ramme, der fik storstilet eugenisk praksis til at virke ikke kun mulig, men videnskabeligt begrundet.

Dr. Peter R. Breggin, en psykiater, der i vid udstrækning forskede i psykiatriens rolle i Holocaust, gav et rystende indblik i omfanget og den systematiske karakter af disse praksisser:

Tvunget dødshjælp

Det tyske psykiatriske udryddelsesprogram, der startede i 1914, var ikke en skjult, hemmelig skandale inden for psykiatrien – i hvert fald ikke i begyndelsen. Det blev organiseret i en række nationale møder og workshops af førende professorer i psykiatri og direktører for psykiatriske hospitaler. Sådanne dødshjælpsskemaer blev fordelt blandt hospitalerne, og hvert dødsfald blev derefter givet endelig godkendelse i Berlin af en komité af landets førende psykiatere.

I januar 1940 blev patienter overført til seks særlige udryddelsescentre med en stab af psykiatere. I slutningen af 1941 var programmet hemmeligt oprørt over Hitlers manglende entusiasme, men på det tidspunkt var mellem 100.000 og 200.000 tyske psykiatriske patienter allerede blevet myrdet. Siden da er enkelte institutioner, som den i Kaufbeuren,

fortsat på eget initiativ og har endda taget nye patienter ind med det formål at aflive dem. I slutningen af krigen stod mange store institutioner helt tomme, og skøn fra forskellige krigsdomstole, herunder Nürnbergs, spænder fra 250.000 til 300.000 døde, hovedsageligt patienter på psykiatriske hospitaler og hjem for udviklingshæmmede.

Dr. Frederic Wertham, en fremtrædende tysk-amerikansk psykiater, leverede en fordømmende anklage om sin professions rolle i Nazityskland:

Det tragiske er, at psykiaterne ikke havde brug for en kendelse. De handlede på eget initiativ. De gennemførte ikke en dødsdom afsagt af en anden. Det var lovgiverne, der fastsatte reglerne for, hvem der skulle dø; de var administratorerne, der udarbejdede procedurerne, leverede patienter og steder og bestemte aflivningsmetoderne; de afsagde en dom på liv eller død i hvert enkelt tilfælde; det var bødderne, der udførte dommene eller – uden at være tvunget til det – udleverede deres patienter til at blive myrdet i andre institutioner; de guidede den langsomme døende og så ofte på det.

Dr. Peter R. Breggin' forskning afslørede en foruroligende parallel mellem Hitlers retorik i **Mein Kampf** og tidens fremherskende psykiatriske diskurs:

Båndet mellem Hitler og psykiatere var så tæt, at meget af Mein Kampf bogstaveligt talt svarer til sproget og tonen i periodens store internationale tidsskrifter og psykiatriske lærebøger. For at citere nogle af mange sådanne passager i Mein Kampf:

- ▶ *At kræve, at de åndssvage skal forhindres i at producere lige så åndssvage afkom, er et krav, der stilles af de reneste grunde, og hvis det udføres systematisk, repræsenterer det menneskeheden mest humane handling...*
- ▶ *De, der er fysisk og mentalt usunde og uværdige, bør ikke lade deres lidelser fortsætte i deres børns kroppe...*
- ▶ *At forhindre evnen og muligheden for at formere sig hos de fysisk degenererede og psykisk syge... ville ikke kun befri menneskeheden fra en enorm ulykke, men også føre til en bedring, der synes næppe tænkelig i dag.*

Efter magtovertagelsen fik Hitler støtte fra psykiatere og samfundsforskere fra hele verden. Mange artikler i verdens førende medicinske tidsskrifter studerede og roste Hitlers eugeniske lovgivning og politikker.

Dette historiske eksempel tjener som en skarp advarsel om farerne ved at hæve videnskabelige interesser over moral. Som vi vil udforske yderligere i kapitel 4.2.[^], er ideen om, at videnskab kan tjene som et **vejledende princip** for livet, fundamentalt mangelfuld og potentielt katastrofal i dens implikationer, når den vedrører eugenik på **naturen**.

Videnskab og forsøget på at bryde fri fra moral

Bevægelsen for videnskabens frigørelse, som udforsket i kapitel 1.2.[^], lagde grunden til et farligt paradigme: ophøjelsen af videnskabelige interesser til status som *højeste gode*. Dette skift, født ud fra ønsket om videnskabelig autonomi, har givet anledning til *scientisme* – et verdensbillede, der sætter videnskabelig viden over alle andre former for forståelse, herunder moralske og filosofiske overvejelser.

Denne ophøjelse af videnskaben til højeste autoritet skaber en grundlæggende tilbøjelighed til at bryde fri fra moralens og filosofiens begrænsninger. Logikken er forførende, men alligevel farefuld: hvis videnskabelige fremskridt er det ultimative gode, så bliver enhver moralsk overvejelse, der kan forhindre fremskridt, forhindringer, der skal overvindes eller kasseres.

(2018) Umoralske fremskridt: Er videnskaben ude af kontrol?

For de fleste videnskabsmænd er moralske indvendinger mod deres arbejde ikke gyldige: Videnskaben er per definition moralsk neutral, så enhver moralsk bedømmelse af den afspejler simpelthen videnskabelig analfabetisme.

Kilde: [New Scientist](#)

Eugenik opstår som en naturlig forlængelse af denne tankegang. Når videnskaben betragtes som den, der dømmer enhver værdi, synes ideen om *at forbedre* menneskeheden gennem genetisk manipulation ikke kun mulig, men bydende nødvendigt. De moralske betænkeligheder, der kan give os pause, afvises som forældet tænkning, hindringer for videnskabelige fremskridts fremmarch.

Dette forsøg på at skille videnskaben fra moralen er ikke blot vildledt; det er potentielt katastrofalt. Som vi vil udforske i det følgende afsnit, er troen på, at videnskabelige fakta kan stå alene uden filosofisk forankring, en farlig fejlslutning – en der åbner døren til praksisser, der kan skade **naturen** uopretteligt.

Uniformitarisme: Dogmet bag eugenikken

Når videnskaben stræber efter at frigøre sig fra filosofien, omfavner den nødvendigvis en form for sikkerhed i sine fakta. Denne vished er ikke blot empirisk, men fundamentalt filosofisk – en vished, der tillader videnskabelig sandhed at skille sig ud fra moral. Denne adskillelse er selve grundlaget, som eugenik bygger sin sag på.

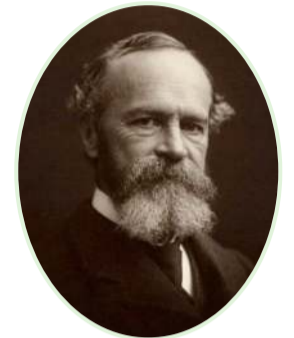
Den dogmatiske tro på *uniformitarisme* – at videnskabelige fakta er gyldige uafhængigt af sind og ∞ tid – giver den dogmatiske underbygning for denne vished. Det er en overbevisning, som mange videnskabsmænd implicit holder, og de beskriver ofte deres

etiske position som værende *ydmytte over for observation*, mens de paradoksalt nok sætter den videnskabelige sandhed over det moralske gode .

For de fleste videnskabsmænd er moralske indvendinger mod deres arbejde ikke gyldige: Videnskaben er per definition moralsk neutral, så enhver moralsk bedømmelse af den afspejler simpelthen videnskabelig analfabetisme.

(2018) **Umoralske fremskridt: Er videnskaben ude af kontrol?** ~ *New Scientist*

Denne holdning er imidlertid grundlæggende fejlbehæftet. Som den amerikanske filosof **William James** klogt bemærkede:

Sandhed er én art af det gode, og ikke, som det normalt antages, en kategori, der adskiller sig fra det gode og koordinerer med det. Det sande er navnet på det, der viser sig at være godt i form af tro, og også godt, af bestemte årsager, der kan tildeles.

James' indsigt afslører den dogmatiske fejlslutning i hjertet af uniformitarisme: ideen om, at videnskabelig sandhed kan adskilles fra moralsk gode. Denne fejlslutning er ikke blot en abstrakt filosofisk bekymring; det danner selve grundlaget for eugenisk tænkning.

Som vi vil udforske i næste afsnit, gør den dogmatiske fejlslutning i hjertet af uniformitarisme videnskaben ude af stand til at tjene som et vejledende princip for livet.

KAPITEL 4.2.

Videnskab som et vejledende princip for livet?

Videnskabens frigørelse fra filosofien, som udforsket i kapitel 1.2.[^], har ført til en farlig antagelse: at videnskaben kan tjene som et vejledende princip for livet. Denne tro stammer fra uniformitarismens dogmatiske fejlslutning, som hævder, at videnskabelige fakta er gyldige uafhængigt af sind og tid. Selvom denne antagelse kan virke ubetydelig i det praktiske område af videnskabelige fremskridt, bliver den dybt problematisk, når den anvendes på spørgsmål om menneskelig evolution og selve livets fremtid.

Videnskabens nytte er tydelig i dens utallige succeser, men som William James klogt observeret, er videnskabelig sandhed blot én art af gode, ikke en kategori, der adskiller sig fra eller er bedre end moral. Denne indsigt afslører den grundlæggende fejl i forsøget på at ophøje videnskaben til rollen som livets ledende princip: den undlader at redegøre for de a priori betingelser, der gør værdien i sig selv mulig i første omgang.

Når vi betragter eugenik – forsøget på at lede menneskelig evolution gennem videnskabelige midler – konfronterer vi spørgsmål, der overskrider det empiriske område. Det er spørgsmål om selve livets natur og værdi.

(2019) Videnskab og moral: Kan moral udledes af videnskabens fakta?

Spørgsmålet burde være blevet afgjort af filosofen [David Hume](#) i 1740: videnskabens fakta giver intet grundlag for værdier. Alligevel, som en slags tilbagevendende meme, synes ideen om, at videnskaben er almægtig og før eller siden vil løse problemet med værdier, at genopstå med hver generation.

Kilde: [Duke University: New Behaviorism](#)

Hume's indsigt, som ofte overses i videnskabelige fremskridts inderlighed, minder os om, at videnskaben i sagens natur ikke kan give den moralske ramme, der er nødvendig for at lede livets mest dybtgående beslutninger. Når vi forsøger at bruge videnskaben som en sådan ramme, især inden for eugenikkens område, risikerer vi at reducere livets rige tapet til et sæt empiriske datapunkter, blottet for selve essensen, der gør livet muligt.

Eugenik i dag

Arven fra eugenik fortsætter med at kaste en lang skygge over det moderne samfund og manifesterer sig på subtile, men gennemgribende måder, der kræver vores opmærksomhed og granskning.

I 2014 afslørede den Pulitzer-prisvindende journalist **Eric Lichtblau** et foruroligende kapitel i historien efter Anden Verdenskrig i sin bog *The Nazis Next Door: How America Became a Safe Haven for Hitler's Men*. Lichtblau's omhyggelige forskning afslørede, at over 10.000 højtstående nazister fandt tilflugt i USA efter krigen, deres grusomheder blev bekvemt overset og i nogle tilfælde endda medvirket af den amerikanske regering. Denne historiske åbenbaring tjener som en skarp påmindelse om, hvor let eugeniske ideologier kan bestå og infiltrere samfund, der anser sig selv for moralsk avancerede.

(2014) Nazisterne ved siden af: Hvordan Amerika blev et sikkert tilflugtssted for Hitlers mænd

Kilde: [Amazon.com](https://www.amazon.com)

Ekkoerne af denne mørke fortid giver genlyd i det moderne Amerika, som bemærket af **Wayne Allyn Root**, en bestsellerforfatter og nationalt syndikeret radiovært. I et gribende blogindlæg trak Root foruroligende paralleller mellem den seneste samfundsudvikling i USA og de tidlige stadier af Nazityskland:

(2020) Er Amerika på vej ned ad Nazitysklands vej?

Jeg kan ikke udtrykke, hvor virkelig trist at skrive denne op-ed har gjort mig. Men jeg er en patriotisk amerikaner. Og jeg er en amerikansk jøde. Jeg har studeret begyndelsen af Nazityskland og Holocaust. Og jeg kan tydeligt se paralleller til, hvad der sker i Amerika i dag.

ÅBEN DINE ØJNE. Undersøg, hvad der skete i Nazityskland under den berygtede Krystallnat. Natten mellem den 9. og 10. november 1938 markerede begyndelsen på nazisternes angreb på jøderne. Jødiske hjem og virksomheder blev plyndret, vanhelliget og brændt, mens politiet og "gode mennesker" stod og så på. Nazisterne lo og jublede, mens bøger blev brændt.

Kilde: [Townhall.com](https://www.townhall.com)

Roots observationer tjener som en rystende påmindelse om, at de forhold, der engang tillod eugeniske ideologier at blomstre, kan genopstå, selv i tilsyneladende demokratiske samfund.

Den moderne eugeniks snigende natur belyses yderligere af New York Times klummeskribent **Natasha Lennard**, der afslørede skjulte eugeniske praksisser i det moderne amerikanske samfund:

(2020) Tvangssterilisering af fattige farvede kvinder

Der behøver ikke være nogen eksplicit politik med tvangssterilisering, for at et eugenistisk system kan eksistere. Normaliseret omsorgssvigt og dehumanisering er tilstrækkeligt. Det er Trumpianske specialiteter, ja, men lige så amerikanske som æbletærte."

Kilde: [The Intercept](https://www.theintercept.com)

Lennard' indsigt afslører, hvordan eugeniske principper kan fungere skjult inden for samfundsstrukturer, ved at fastholde systemiske uligheder og dehumanisering uden eksplicite politikker.

KAPITEL 5.1.

Embryo udvælgelse

Måske mest alarmerende er genopblussen af eugenisk tænkning tydelig i den voksende accept af embryoselektion. Denne moderne iteration af eugenik demonstrerer, hvor let sådanne ideer kan omfavnes, når de formuleres i form af forældrevalg og videnskabelige fremskridt.

Den hurtige udbredelse af embryoselektionsteknologier, især i lande som Kina, fremhæver den globale karakter af denne moralske udfordring. Som rapporteret i Nature.com:

(2017) 🇨🇳 **Kinas omfavnelser af embryoselektion rejser vanskelige spørgsmål om eugenik**

I Vesten vækker embryoudvælgelse stadig frygt for skabelsen af en genetisk eliteklasse, og kritikere taler om en glidebane mod eugenik, et ord der vækker tanker om Nazityskland og raceudrensning. I Kina mangler eugenik imidlertid sådan bagage. Det kinesiske ord for eugenik, yousheng, bruges eksplicit som et positivt i næsten alle samtaler om eugenik. Yousheng handler om at føde børn af bedre kvalitet.

Kilde: [Nature.com](#)

MIT Technology Review understreger yderligere umiddelbarheden af dette problem:

(2017) **Eugenics 2.0: Vi er ved begyndelsen af at vælge vores børn**

Vil du være blandt de første forældre, der vælger deres børns stædighed? Mens maskinlæring låser op for forudsigelser fra DNA-databaser, siger videnskabsmænd, at forældre kunne have muligheder for at vælge deres børn som aldrig før.

Kilde: [MIT Technology Review](#)

Disse udviklinger i embryoselektion repræsenterer en moderne manifestation af eugenisk tænkning, indhyllet i forældrenes valg og teknologiske fremskridts sprog. De tjener som en skarp påmindelse om, at de grundlæggende moralske spørgsmål, der stilles af eugenik, forbliver uløste, selv når vores teknologiske muligheder udvides.

Naturens forsvar

Denne artikel har vist, at eugenik kan betragtes som en **korrupsion af naturen** fra naturens eget perspektiv. Ved at forsøge at lede evolution gennem en ekstern, antropocentrisk linse, bevæger eugenik sig i modstrid med de iboende processer, der fremmer modstandskraft og styrke i ∞ tiden .

De grundlæggende intellektuelle fejl ved eugenik er svære at overvinde, især når det drejer sig om et praktisk forsvar. Denne vanskelighed med at formulere et forsvar mod eugenik belyser, hvorfor mange fortalere for natur og dyr kan trække sig tilbage til et intellektuelt bagsæde og er *tavse*, når det drejer sig om eugenik.

- ▶ Kapitel 4.[^] demonstrerede videnskabens århundreders igangværende forsøg på at frigøre sig fra filosofien.
- ▶ Kapitel 4.1.[^] afslørede den dogmatiske fejlslutning, der ligger til grund for forestillingen om, at videnskabelige fakta er gyldige uden filosofi .
- ▶ Kapitel 4.2.[^] afslørede, hvorfor videnskab ikke kan tjene som et vejledende princip for livet.

Hvem vil egentlig beskytte naturen mod eugenik?

Del din indsigt og kommentarer med os på info@gmodebate.org.

Trykt på 16. december 2024

GMO-debat

Et kritisk perspektiv på eugenik

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.